

Llibreria Terra Nova. Tolosa de Llenguadoc. Autor: Enric Mendizábal

Llibreries (confinades) i territori (confinat)

Cadascuna de les persones que formem part de la Facultat de Filosofia i Lletres tenim els nostres costums. I amb la pandèmia del coronavirus, els nostres costums han canviat.

Com a seguidor que sóc tant de Tintin com d'Astérix i Obélix, us faig notar que en el penúltim àlbum d'aquests gals irreductibles, "Astérix et la Transitalique" (2017), el personatge contra qui han de lluitar curiosament es diu Coronavirus.

Pel que fa a mi, el que em sap més greu és no poder fer de "flâneur" per les llibreries (Ch. Baudelaire, "Le spleen de Paris"). Malgrat sigui geògraf i professor del Departament de Geografia, cosa que sovint sembla un defecte, m'agrada llegir altres coses que textos avorrits de geografia presumptament científica, i, el que és pitjor, m'agrada comprar i acumular llibres que penso que algun dia em llegiré (quan aprendré txec per poder llegir en versió original la poesia de V. Holan! "L'alè de cada nit. Antologia poètica". Barcelona 2005). L'alumnat que em pateix no sempre entén que per conèixer el barri de Gràcia s'ha

d'haver llegit a Mercè Rodoreda i Juan Marsé (C. Carreras. "La Barcelona literària. Una introducció geogràfica". Barcelona 2003) i, evidentment, molta gent no entén que no hi faciut, si no hi ha llibreries.

En fi, com que fa ja uns quinze anys que em dedico a reflexionar i escriure sobre la relació entre lectura, llibres, biblioteques i, sobretot, llibreries amb el territori, em permeto recomanar (quina gosadia!) que llegiu llibres sobre llibres. Les memòries i reflexions de llibreteres i llibreters sobre la seva vida professional són molt interessants, ja que mostren la interrelació amb el veïnatge, la clientela, les amistats que a més d'anar a passar el temps també compren llibres... Heus-en aquí uns quants: S. Beach. "Shakespeare & Company". Barcelona 2008 (=1959); S. Bythell. "Diario de un librero". Barcelona 2018; M. Osorguín. "La Librería de los Escritores". Barcelona/México DF 2007; F. Steloff. "En compañía de genios. Memorias de una librera de Nueva York". Barcelona 1996; I. Sucunza - A. Cutillas. "Informe de lectura. Inicis de la Llibreria Calders: llibres, llibreters, llibreries, editors, autors, lectors...". Barcelona 2017; G. Terribas. "Demà serà un altre dia. Memòries d'un llibreter". Badalona 2007.

Segur que qui més qui menys ha passejat per la llibreria més gran de Barcelona sense ser-ne conscient. Aquesta llibreria és la Vila de Gràcia, on la seva associació de llibreries ha fet dues edicions d'un mapa de la Vila amb les llibreries que en formen part. Hi ha llibreries generalistes i llibreries especialitzades: és com si caminéssiu per les diverses seccions d'una gran llibreria en un únic local, però pel carrer (podeu aprofitar per fer una cervesa... ai no, un cafè descafeïnat). El mapa el podeu aconseguir demanant-lo a la majoria de les llibreries. La primera vegada que el vaig tenir a les mans, el que em va sorprendre era el 'desordre' a l'hora de numerar les llibreries... fins que no em vaig adonar que si se seguien els números de més petit a més gran, s'aconseguia fer (més o menys) una espiral sense passar gairebé dues vegades pel mateix punt. Sí, és aquell joc que tothom ha jugat de seguir amb una línia els números per aconseguir una figura.

Ah, la música! Per acabar d'arrodonir-ho, existeix un grup musical que es diu The [Bookshop Band](https://www.youtube.com/watch?v=86Bj1zW1Kk0). [L'enllaç que us aconsello és d'una actuació a The Bookshop \(h](https://www.youtube.com/watch?v=86Bj1zW1Kk0) <https://www.youtube.com/watch?v=86Bj1zW1Kk0>) a Wigtown (Escòcia), una de les diverses petites ciutats que a Europa viuen gairebé exclusivament de les llibreries de què disposen. I ara la geografia. Per entendre el paisatge de Wigtown cal anar amb la documentació adequada, com ara algun llibre (I. Whyte. "The Changing Scottish Landscape 1500-1800". Londres 1991) i algun vídeo de l'indret. (<https://www.youtube.com/watch?v=msKYMTtqIXc>)